

<http://www.aish.co.il/h/pes/p/48862432.html>

מכת כינים – ע"פ מדרשי חז"ל

מאת רנית אברמוביץ

המכה השלישית, כינים – כינים נגד כישופים.

המאמר הקודם: מכת צפרדע.

שמות ח', י"ב-ט"ו

ויאמר ה' אל משה, אמור אל אהרן, נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם כל ארץ מצרים.

ויעשו כן. ויט אהרן את ידו במטהו, ויך את עפר הארץ. ותהי הכנם באדם ובבהמה. כל עפר הארץ היה כינים בכל ארץ מצרים.

ויעשו כן החרטומים בלטיהם להוציא [לברוא] את הכינים ולא יכלו. ותהי הכנם באדם ובבהמה.

ויאמרו החרטומים אל פרעה: "אצבע אלוקים היא". ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם.

מי שאינו מקשיב לאזהרה ראשונה ושנייה, אינו ראוי שיזהירו אותו בפעם השלישית, וכך, מגיעה מכת כינים בלי התראה.

גם הפעם אהרן הוא זה שמכה את הארץ ולא משה, ומדוע? משום שכאשר יצא משה לראות בסבלות אחיו בני ישראל, הוא ראה מצרי מכה יהודי. משה שלא היה יכול לסבול את העוול, הרג את המצרי, וטמן את גופו בעפר. לכן, עליו להכיר תודה גם לעפר שהסתיר את מעשהו, ואין זה מן הראוי שהוא יכה אותו.

אהרן מטה את ידו, מכה את העפר, ובין רגע מתמלא הכול בכינים. כינים בהירות וכהות, כינים זוחלות ורוחשות – ארבעה עשר סוגי כינים! ויש בהן כאלה שצמחו לגודל ביצה של תרנגולת!

כל עפר מצרים הופך לכינים. בכל מקום בו חופרים באדמה, אפילו בעומק של אמה שלמה, לא מוצאים עפר – רק כינים, כינים וכינים.

רק בארץ גושן, מקום מגוריהם של בני ישראל, נותרו שטחי הקרקע הבלתי מעובדים נקיים מכינים (למרות שגם שם השדות והשטחים המעובדים מלאו בהן).

ולא רק עפר הארץ הפך לכינים, התבואה והשדות התמלאו במזיקים, ואפילו הטיח שבקירות התחיל לרחוש.

המצרים והבהמות, התמלאו בכינים עוקצניות, מציקות ומגרדות. כמו מיליוני סיכות קטנות הדוקרות בבשר החי. ראשיהם, בגדיהם, גופם... הכול מכונם. הם מתגרדים ומתחככים בקירות ובקורות עד שדם זורם מגופם ונבלע בין הרמשים המבחילים – מסכנות הבהמות, ועל זה נאמר "אוי לרשע, ואוי לשכנו..."

המצרים האומללים מנסים כל דרך להסיר מעליהם את גועל-הנפש העוקצני, הם נכנסים ליאור, משפשפים את גופם, אך לשווא.

שוב נקראים החרטומים למלכות, אבל הפעם הם נמצאים בבעיה. כל מכשף מתחיל יודע שכדי לכשף צריך לעמוד על הקרקע – ועכשיו, אין קרקע.

ובכל אופן, גם אילו הייתה נמצאת פיסת אדמה, הרי למכשפים אין יכולת לפעול על יצורים קטנים כל כך. אמנם אין ביכולתם לברוא אף יצור, אך לכל הפחות "להטיס" אותם למקום הרצוי, בזמן הרצוי – אבל על יצורים שקטנים יותר ממטבע של שקל, אין לכישופים שום שליטה.

הם מנסים בכל זאת, אך לשווא. בליט ברירה, הם מוותרים על כבודם (והם נחשבו לאנשים מכובדים מאוד במצרים) ומודים שזוהי אצבע אלוקים, וממילא שגם שתי המכות הקודמות באו מן האלוקים, ושגם כל אלה שיבואו אחר כך. מכאן ולהבא הם אפילו לא יטרחו לנסות ולהתחרות במשה ובאהרן, שליחי האלוקים.

רק אדם אחד לא מתרשם כלל – פרעה. הוא כבר עבר מכה של דם, של צפרדע ועכשיו גם כינים. לכל מכה יש סוף, והוא מעדיף לחכות.

מדוע לקתה מצרים בכינים?

1. המצרים אילצו את בני ישראל לעבוד בעבודות בזיויות. הם הכריחו את הנשים לנקות את הקרקע עבור הגברים, ואת הגברים לעבוד עבור נשים. הם הפכו את בני ישראל למטאטאי רחובות – עד למכת הכינים, שאז זכו בני ישראל לשובות ממלאכה זו.
2. המצרים כפו על בני ישראל לאסוף עפר ללבנים – ולכן הפך העפר לכינים.
3. המצרים מנעו מבני ישראל לרחוץ מהטינוף שדבק בהם בעבודתם – ולכן לא הצליחו להתנקות מהכינים שדבקו בהם.
4. ועוד, משום שבני ישראל סבלו מכינים, כי המצרים לא הרשו להם להתרחץ.
5. עם ישראל נמשל לעפר "ושמתי זרעך כעפר הארץ", ומכיוון שניסו לפגוע בהם, נענשו בעפר שהפך לכינים.

המאמר הבא: מכת ערוב.

***לכל השואלים, כל המאמרים מבוססים על מדרשי חז"ל (לפרטים נוספים קראו את מאמר ההקדמה).**

ניתן לקרוא מאמר זה גם בקישור הבא: <http://www.aish.co.il/h/pes/p/48862432.html>

אהבתם את המאמר? בתור ארגון ללא מטרת רווח, aish.co.il נתמך על ידי קוראים כמוכם שמאפשרים לנו להמשיך לפעול ולספק מאמרים בעלי רלוונטיות ותוכן משמעותי לחיים לעשרות אלפי קוראים ברחבי העולם.

הקליקו כאן כדי לתרום: <https://secure.aish.com/secure/pledge-he.php>

כל הזכויות שמורות © 1995 - 2016 אש התורה - <http://www.aish.co.il>